

Ballenegger Róbert 85 éves

Ez év november 11-én tölti be 85. életévét Ballenegger Róbert Kossuth-díjas, a mezőgazdasági tudományok doktora. Pályafutását a század elején akkor kezdte, amikor hazánkban a talajismeret — a dokucsáevi iskola eredményeitől termékenyítve — önálló tudománnyá vált, és rohamosan fejlődésnek indult.

1910-től a Földtani Intézet Agrogeológiai Osztályán tevékenykedett. Az első átnézetes talajismereti felvételezésben nagy szerep hárult rá. Dolgozott a Nagy-Alföldön, Dél-Dunántúlon, a Balaton környékén, a Felvidéken, Erdélyben stb. A felvételező munka, a talajok földrajzi, geológiai, morfológiai tanulmányozása mellett igen nagy figyelmet szentelt a jellegzetes talaj-előfordulások kémiai és fizikai vizsgálatának. Tőle származnak jellegzetes talajtípusaink részletes, széles laboratóriumi vizsgálatokon nyugvó első leírásai. A Tanácsköztársaság idején Treitz Péterrel és Timkó Imrével létrehozták az Országos Talajtani Intézetet. Ez az intézmény rövid életű volt, a későbbiekben továbbra is a Földtani Intézet Agrogeológiai Osztályának keretében kellett a munkát folytatni. 1922–1940 között a Kertészeti Tanintézet tanára volt. Ebben az időszakban — bár továbbra is foglalkozott talajföldrajzi, talajosztályozási

problémákkal — figyelme egyre inkább a talaj termékenységével közvetlenül összefüggő kérdésekre irányult. Foglalkozott a talaj mésztartalmának, kémhatásának, fizikai tulajdonságainak jelentőségével a talaj termékenységében, különböző szántóföldi és kertészeti növények talajigényével, a műtrágyázás, talajművelés, alagcsövezés, öntözés stb. talajtani alapjaival. Tudományos munkája mellett nagy figyelmet fordított a tudományos eredmények népszerűsítésére is, számos értékes, közérthető, ismeretterjesztő munkát is írt. A Kertészeti Tanintézetben végzett oktató munkája mellett az Eötvös Loránd Tudományegyetem magántanáraként is adott elő agrogeológiát. Tanítványai szívesen emlékeznek vissza tartalmas és színes előadásaira.

A felszabadulás után 1949-ig az Agrártudományi Egyetem Kertészeti Karán a Talajtani Tanszék tanára, majd az Agrokémiai Kutató Intézet munkatársa volt.

Ebből a periódusból három nagyon fontos munkájáról kell említést tenni: vezette azt a munkabizottságot, amely kidolgozta a magyarországi talajok ma már általánosan elfogadott osztályozási rendszerét és nevezéktanát. Szerkesztette a talajvizsgálati módszerkönyvet, amely összegezi a talajvizsgálat legjobb külföldi és hazai módszertani eredményeit. Megírta a magyar talajtan történetét, amelyben a nagyon részletes és gondos bibliográfiai összeállításon keresztül a tudományág fejlődésének irányaira is rámutatott.

A tudományos közéletben is gyümölcsöztette sokévtizedes tapasztalatait és tudását: szerepet vállalt a Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézet Tudományos Tanácsában, a MTA Talajtani és Trágyázástani Bizottságában, a Magyar Agrártudományi Egyesület Talajtani Társaságában és más testületekben.

A Nemzetközi Talajtani Társaság alapító tagja volt, többször vállalt e szervezet vezetőségében fontos beosztásokat. Az 1956. évi párizsi Nemzetközi Talajtani Kongresszuson vezette azt a magyar delegációt, amely a felszabadulás után helyreállította a kapcsolatot a magyar talajtani szakemberek és a Nemzetközi Talajtani Társaság között.

Kormányzatunk 1957-ben sokévtizedes tudományos és társadalmi tevékenységéért Kossuth-díjjal tüntette ki.

Reméljük és kívánjuk, hogy még sok-sok éven keresztül, jó egészségben éljen közöttünk, és nagy tudásával, tapasztalatával még sokáig segítse a hazai talajtan mai nemzedékét.

MÁTÉ FERENC